ŠVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

No. 91. JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MAY 17, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 17-го ТРАВНЯ 1989 Ч. 91. РІК XCVI.

Пам'ятайте про Україну!

СЕМІНАР РОЗГЛЯНУВ ДІЯЛЬНІСТЬ ОСІ

Вашінгтон. (ІБ УНС). — Тут відбувся в суботу, 29-го квітня ц.р. семінар на тему ОСІ, його праці та надуживання. Семінар влаштовує організація „Американці за Справедливий Процес".

В семінарі взяли участь американські адвокати, які боронили осіб, що їх оскаржує ОСІ за воєнні злочини, а саме: Джан Бродлі, що займався справою свободи інформації у випадку Івана Дем'янюка, Джан Роджерс Керолл з Філядельфії, що боронив у суді п'ятьох українців проти оскаржень ОСІ, Ніл Герцелл з Бостону, який саме веде справу Маттю Катіна, Рандолф Такер з Бостону, що борочить Вітавтаса Ґудавскаса, Браєн Ґилдеа з Коннектикат, якого клієнтами були Федоренко, Соколов і Бернота, та Іварс Берзінс з Ню Йорку, який заступав 12 оскаржених ОСІ.

Темою семінару була праця ОСІ в леґальному і процедуральному аспектах.

У випадку за випадком доповідачі вказували на недотягнення і надуживання ОСІ, про замовчування інформацій, які були б допоміжні для оскаржених, про беззастережне приймання совєтських доказів і про фальшиві зізнання совєтських свідків, які вони роблять в присутності совєтських властей.

Адвокати, що брали участь у семінарі, вказували на те, що їм не є дозволено ставити питання свідкам із СССР або говорити з ними на невтральному терені. Вони також звернули увагу на те, що досі ніколи не було зі сторони свідків із СССР зізнань, які б були неприхильні для прокуратури.

Адвокати Гарцелл і Такер, дискутували про те, що ОСІ ніяк не хоче змінити способу, в який працює, отже існують серйозні проблеми. Тому вони уважають, що треба ясно ствердити, що ОСІ не є об'єктивним, в інакшому випадку ОСІ дальше продовжуватиме свій неоправданий фанатизм у

(Закінчення на стор. 4)

Великодню Службу Божу передано в Україну

Ню Йорк (Р.Голіят). — Тут у неділю, 30-го квітня ц.р., з церкви св. Юра передано через „Голос Америки" Великодню Службу Божу в Україну, яку відправив Владика Стемфордської Епархії Української Католицької Церкви Василь Г. Лостен, в асисті отців: Патрикія Пащака, ЧСВВ, пароха й ігумена церкви св. Юра і Тараса Прокопіва, ЧСВВ, а диаконували о.Лаврентій Лавринюк, ЧСВВ, і о. Билин Сандрик, ЧСВВ. Співав хор св. Юра, яким проводила Оля Хомин у заступстві хворого диригента Івана Хомина.

Отець П. Пащак, генеральний вікарій Стемфордської епархії, привітавши Владику Лостена й мирян, які вщерть виповнили церкву, звернувся у своїй проповіді до українського народу в Україні. Він сказав, що „ми шлемо через хвилі етеру поручального листа нашим братам і сестрам в Україні". Ми солідаризуємося з ними й сьогодні разом з нашим Владикою, засилаємо мольби до Всевишнього за кращу долю нашого поневоленого народу й переслідувану нашу Церкву.

Владика Лостен, у своєму великодньому привітальному слові, звернувся до улюблених у Христі братів і сестер в Україні словами: „Христос Воскрес! Вітаю Вас оцим привітом, що вже тисячу років лунає на просторах дорогої нам усім України". Він передав людям в Україні сердечний привіт від себе, від Стемфордської епархії, та цілої нашої заморської еміграції, яка зберігає усі традиції українського християнського народу.

Зупинившись над містикою святкування Христового Воскресіння, Владика Лостен пригадав і про незабутній Ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України, який показав у новому насвітленні радість Христового Воскресіння. Боже провидіння виявило перед цілим світом, велич Церкви на рідних землях — нашої катакомбної, переслідуваної, але нескореної Церкви, і весь християнський світ з подивом заговорив про наших братів і сестер ісповідників та мучеників так, як це пророкував Слуга Божий Андрей перед своєю смертю. Митрополит Андрей висловив віщі слова: „Ми надіємося і віримо, що і тепер Христос Цар побідить своїх противників — безбожників, що вони впадуть до Його ніг і як марнотратні сини віддадуть йому себе".

Владика від щирого серця бажав братам в Україні, щоб „наша віра в Христове Воскресіння і наша великодня радість була подібна до віри й радости Пресвятої Богоматері". Він бажав усім, щоб святкували весело, з Христом у серці, бо „ „Христос смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував".

ВИСТАВКА А. КУЛЬЧИЦЬКОЇ

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує у неділю, 21-го травня ц.р., о год. 1-ій по полудні відкриття виставки картин Адріяни Кульчицької. Виставка відбуватиметься в ґалерії ОМУА, 136, Друга авеню і триватиме до неділі, 4-го червня ц.р. Виставка буде відкрита в будні від 6-8-ої год. вечора та в суботи і неділю від 1-8-ої вечора.

Активісти Прибалтики вимагають економічної незалежности

Таллін, Естонія. — Тут завершилася дводенна зустріч представників Народних фронтів прибалтійських республік — Естонії, Латвії і Литви. Понад 400 учасників зустрічі прийняли ряд резолюцій, що висловлюють прагнення трьох прибалтійських республік до послаблення влади Москви на їх території.

В одній з резолюцій твердиться, що „перебудові" не вдалося припинити процес економічного спаду". Всі совєтські республіки, заявляють автори резолюції, мають право „самостійно вибирати модель суспільно-економічного розвитку".

Учасники зустрічі відкинули запропонований Москвою плян економічної реформи, згідно з яким справи харчів і виробництва товарів широкого вжитку відходять до компетенції місцевих органів влади, але більше половини підприємств важкої індустрії і далі будуть управлятися з Москви. Замість того проєкту делеґати зустрічі Народних фронтів прибалтійських республік висунули вимогу, щоб вже на початок наступного року урядам Естонії, Латвії і Литви була передана повна контроля над всіми місцевими підприємствами.

Кореспондент АП повідомляє, що в кінці цього тижня Верховні Ради Литви і Естонії зберуться для обговорення проєктів реґіональної економічної реформи. Згідно з одним з проєктів, які будуть розглядатися в Естонії, в компетенцію республіканського уряду повинні входити практично всі справи державного управління, за вийнятком справ оборони.

За словами учасників зустрічі, в Литві передбачається оголосити всі природні ресурси власністю республіки, а також вимагати права на випуск власних грошей.

Під час зустрічі делеґати неодноразово поверталися до теми про насильне включення прибалтійських республік до складу СССР в 1940 році і про ролю, яку відіграла у цьому таємна змова Сталіна з нацистською Німеччиною. Зустріч представників націоналістичних організацій Естонії, Латвії і Литви вимагала від Москви публічно осудити „договір Молотова-Ріббентропа", опублікувати список осіб, які керували політичними вбивствами і депортацією сотень тисяч прибалтійців після приєднання трьох республік до СССР, а також провести відкритий суд „типу трибуналу у Нюрнберґу" над тими, хто проводив у ті роки в Прибалтиці „політику геноциду стосовно до місцевого населення".

Під час окремого закритого засідання понад 60 учасників зустрічі, які є делеґатами З'їзду народних депутатів, виробили загальну тактику напередодні першої сесії нової палати совєтського парляменту, що відкривається 25-го травня, і заявили, звертаючися до всіх делеґатів З'їзду, що „кожна республіка СССР має право на самовизначення і на самостійний вибір свого історичного шляху".

Є. ЛІҐАЧОВ БРАВ ХАБАРІ

Москва. — Виступаючи на ленінградській телевізії, народний депутат, слідчий прокуратури Ніколай Іванов приголомшив глядачів, повідомивши, що так звана справа „узбецької мафії" розслідувана далеко не повністю, а до злочинів, зв'язаних з отриманням хабарів в особливо великих розмірах, причетний член Політбюра Єгор Лігачов, колишній партійний бос Ленінграду Ґріґорій Романов, колишній член Політбюра Міхаїл Соломенцев і колишній голова Верховного суду Владімір Теребілов.

37-річний Н. Іванов заявив, що ім'я Лігачова не раз виникало під час слідства, однак під тиском зверху ця інформація кожночасно вилучалася зі справи. За словами Іванова, Лігачов очолює у Політбюрі „реакційну" фракцію, яка гальмує перебудову і замишляє змову проти Ґорбачова.

Подібні обвинувачення були висунені недавно вже вибраним народним депутатом і головним слідчим в особливо важливих справах при генеральній прокуратурі СССР Тельманом Ґдляном, який очолював розслідування справи Юрія Чурбанова, зятя Леоніда Брежнєва.

Англійський тижневик „Сандей Таймс" пише, що ніколи ще проти когось з членів діючого складу Політбюра не висувалися подібні обвинувачення.

В суботу, 13-го травня, в газеті „Правда" була надрукована різка відповідь Президії Верховної Ради СССР, яка обвинуватила Ґдляна й Іванова у фабрикації провокаційних видумок, що ганьблять керівництво партії.

Як вже повідомлялося, Верховна Рада СССР створила спеціяльну комісію у справі розслідування методів, застосованих Ґдляном та Івановим під час слідства. Слідчих, зокрема, обвинувачують у грубому порушенні Кримінально-процесуального кодексу.

Комісію очолює генеральний прокуратор СССР Алєксандер Сухарєв, також обвинувачений Ґдляном й Івановим у корупції.

Українці взяли участь у фестивалі

Ґлесборо, Н.Дж. — На початку квітня тут відбувся третій з черги Етнічний фестиваль, спонзорований Бюром етнічних справ при стейтовому департаменті і Дорадчою етнічною радою стейту Ню Джерзі та при співучасті стейтового каледжу Ґлессборо.

На фестивалю виставлено зразки народнього мистецтва різних країн та різнородні експонати, ціллю яких є поширювати знання про народнє мистецтво даних країн. Вісімнадцять груп показом своїх народних танків постійно забавляли різнородну публіку, присутню на фестивалі. Фестиваль увінчався великим успіхом перед сотнями відвідувачів, які захоплювалися танцями, музикою та міжнародною кулінарією.

Д-р Іван Куйдич, голова Українського Громадського Комітету південного Ню Джерзі, подбав про те, щоби українські громади з Вілліямставну, Черрі Гілл, Трентону і Вайнленду виступили із показом українського мистецтва та угощали відвідувачів смачними українськими стравами і печивом. На фестивалі виступив також Роман Левицький, який при власному акомпаньяменті бандури співав українські пісні на втіху чисельної публіки.

У склад фестивального комітету входили: ватаг індіянського племени Повгатан Ренапе, Рой Крейзі Горс — предсідник, директор бюра етнічних справ Юган Сімонсон — координатор, Фред Век — член комітету і продуцент фестивалю та Андрій Кейбіда — член комітету і ведучий програмою фестивалю.

ВИСТАВА „ТАНОК ВОЛІ"

Йонкерс, Н.Й. — Тут в неділю, 21-го травня ц.р., о год. 4-ій по полудні заходами управи 11-го відділу ООЧСУ, Український Драматичний Ансамбль з Торонто поставить п'єсу Бориса Будного „Танок волі". Вистава відбудеться в приміщеннях будинку Спілки Української Молоді, 301 Палісейд авеню.

В Українському Музеї відкриється виставка Ф. Гуменюка

Ню Йорк. — У суботу, 3-го червня ц.р., тут в Українському Музеї відкриється виставка малярства Феодосія Гуменюка.

Він народився 6-го вересня 1941 року в селі Рибчинці Вінницької області. Мистецьку освіту здобув в Дніпропетровському художньому училищі та в Ленінградському інституті живопису, скульптури та архітектури ім. І.Ю.Рєпіна. Після закінчення інституту від 1971 року викладав у Вищому училищі прикладного мистецтва ім. В.І.Мухіної (Ленінград). У 1975-76 роках був організатором двох виставок українських мистців неконформістів у Москві. Персональні виставки Ф. Гуменюка відбулися в Чехо - Словаччині (1974), Канаді (1979, 1980, 1983, 1984), а 1988 року у Львівському відділенні Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнографії ім М. Т.Рильського АН УССР та в Київському державному музеї українського народного декоративного мистецтва (на території Печерської Лаври).

Останні дві виставки стали в Україні відкриттям несподіваного, донедавна немислимого мистецького явища. Ф. Гуменюк сміливо порушує „табу", протиставляє свою творчість казенній ідеології, яка маскувала паплюження першооснов української культури розмовами про замилування „старовиною" та „ідеалізацією патріярхальщини". Хо-

(Закінчення на стор. 4)

ФЕСТИВАЛЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут в п'ятницю, 19-го травня ц.р., в суботу, 20-го і в неділю 21-го травня на 7-ій вулиці схід між Другою і Третьою авеню знов відбуватиметься фестиваль церкви св. Юра. На фестивалі буде цікава й різноманітна програма: хороспіви, народні танки, гагілки, виставка і продаж шовкодруків, писання писанок, вишивання, насилювання ґерданів. Будуть смачні страви та печиво. Фестиваль триватиме в п'ятницю від год. 4-ої по полудні до 11-ої вечора, в суботу від 11-ої перед полуднем до 11-ої вечора і в неділю від год. 1-ої по полудні до 11-ої вечора.

Помер П. Ґут, предсідник 220-го Відділу УНСоюзу

Джерзі Ситі, Н.Дж. — З Чикаґо наспіла до Головної Канцелярії УНСоюзу сумна вістка, що в п'ятницю, 12-го травня ц.р., помер на 68-му році життя після важкої недуги Петро Ґут, довголітній предсідник 220-го Відділу УНСоюзу та кількакратний делегат на Конвенціїн УНСоюзу.

Поминальні відправи були відслужені в українській католицькій церкві Пресвятої Богородиці в Чикаґо-Південь, після чого українська, а зокрема союзова громада відпровадила Покійного на вічний спочинок на цвинтар Св.Миколая в Чикаґо.

П. Ґут народився у 1921-му році в селі Мацьковичі біля Перемишля і після Другої світової війни переселився до Чикаґо, де відразу включився в громадське та союзове життя. Покійний осиротив дружину Володимиру, сина Степана та доньок Маріянну, Ольгу, Ірена і Діяну, як також численну союзову громаду.

Відбудеться симпозіюм в Ірвінґтоні

Нюарк, Н.Дж. (В.П.). — В неділю, 21-го травня ц.р., о год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі, 140 Проспект авеню, Ірвінґтон, Н. Дж., за спонзорством місцевого Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України відбудеться симпозіюм про „Сучасні проблеми в Україні і відношення до них української діяспори", включаючи доповіді: „Сучасна боротьба українських Церков за власну ідентичність в Україні і в діяспорі", Василь Пасічняк; „гласність і перспективи української визвольної боротьби" Роман Зварич; „Думки про гласність і перебудову", Володимир Нагірний; „Українська діяспора і українське національно-державне питання в політиці Америки під впливом гласности і перебудови Ґорбачова", Іван Головінський. По кожній доповіді передбачені запити і відповіді. Модератор — Василь Пасічняк.

Цьогорічний сезон у Гантері відзначиться рядом небуденних імпрез

Джерзі Ситі, Н.Дж. (Л. Коленська). — Які це благословенні дні, коли до Видавництва „Свободи" приходять відвідувачі, що із собою вносять оптимізм, додають віру у невмирущість духовости української людини, невмирущість української культури, а з тим невмирущість української спільноти на поселеннях. Саме цим відвідувачем, з яким разом завітав до нас подув оптимізму, був музика й композитор д-р Ігор Соневицький і водночас мистецький керівник Центру української культури в Гантері, Н.Й. Прибувши до редакції у вівторок, 9-го травня ц.р., з ентузіязмом і притаманною йому вітальністю, наш гість розповів про програму гантерського центру на літній, уже сьомий з ряду сезон. А цьогорічна програма особлива, лиш бо послухаймо що розповів наш композитор.

Д-р І. Соневицький в редакції „Свободи".

І. Соневицький розгорнув перед редакторами широке плянування багатої програми на все літо: в суботу, 1-го липня, о год. 8-ій вечора, відбудеться інавгураційне відкриття постійної виставки українського народного мистецтва з різних околиць України, що з часом повинно розвинутись у музей українського народного мистецтва. Цим разом виставка охоплюватиме народні скарби українського мистецтва Гуцульщини.

Згодом, у суботу, 22-го липня, цим розпочинаючи цикл концертів, — в дальшому розповідав І. Соневицький, — виступить гостя з далекого Едмонтону сопрано Лілея Волянська і піяніст Юрій Цибрівський. У програмі українські пісні літературного походження, як і Верді, Людкевич, Пуччіні, Соневицький; у суботу, 29-го липня дуо-концерт виконають Нестор Цибрівський — челло, та Ореста Цибрівська-Мюллер — фортепіяно з композиціями — Барвінського, Дебюссі, Рахманінова, Шумана; у суботу 5-го серпня, під керівництвом піяніста Томи Гринькова, відбудеться вечір камерної музики — дуже рідкісний — секстет Барвінського а також Шуберта „Травт" квінтет; у суботу 12-го серпня — фортепіянний концерт

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

В РЕЗУЛЬТАТІ ЗАКРИТОГО голосування Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) відкинула просьбу Палестинської Визвольної Організації про прийняття її у ВООЗ як рівноправного члена цієї організації. Остаточне рішення справи про членство ПВО відкладено на рік. В підтримку просьби ПВО про вступ у ВООЗ було подано 47 голосів. Проєкт резолюції про прийняття палестинської держави був внесений групою арабських країн. Під час обговорення запропонованих резолюцій найбільші зусилля, намагаючись добитися прийняття ПВО в члени ВООЗ, приклали делеґати Нікараґуа і Лівії. Проти прийняття палестинської держави у ВООЗ виступили західні держави на чолі зі ЗСА, а також Ізраїль. З'єднані стейти заявили, що якщо у ВООЗ появиться делеґат палестинської держави, то вони припинять виплачувати свій внесок в бюджет цієї організації. Сума внесків ЗСА становила в цьому фінансовому році 83.8 мільйона долярів і досягла однієї четвертої всього бюджету ВООЗ. Крім того ЗСА займають перше місце серед країн, що здійснюють в рамках ВООЗ добровільне фінансування таких важливих проєктів в ділянці охорони здоров'я, як пошуки засобів лікування АІДС.

В СИБІРСЬКОМУ МІСТІ Іркутськ, на площі перед торговельним комплексом, Байкальський народний фронт перевів аґітаційний передвиборний мітинг з закликом бойкотувати призначені на 14-го травня вибори до Верховної Ради СССР. Там же збирали підписи під наказом депутатів публічно розслідувати події в Грузії 9-го квітня і притягнув до відповідальности виновників трагедії.

ЯПОНСЬКІ ВЧЕНІ встановили, що на острові Окінава, де найбільше довгожителів в країні, вода містить велику кількість кальцію. Цікаво, що найстарша людина Японії проживає у місцевоті, де вміст кальцію у воді найбільш високий.

ШВАЙЦАРСЬКА ФІРМА Кребс відмовилася від наміру побудувати в Ірані хемічний комбінат, який міг би продукувати отруйні речовини. Компанія прислухалася до поради уряду Швайцарії, який у свою чергу послухав рекомендацій Уряду ЗСА. Голова компанії Кребс Ганс Вебер, відповідаючи на запитання журналістів, сказав: „Політика нашої компанії заключаєсья в тому, щоб співпрацювати з урядом". Від дальших коментарів він відмовився. Комбінат, який швайцарська фірма збиралася побудувати в Ірані, повинен був виробляти хемічні добрива для сільського господарства. Однак американські спеціялісти прийшли до висновку, що те ж саме обладнання зможе виробляти і хемічну зброю. Іран і Ірак застосовували отруйні ґази у війні, що тривала між ними дев'ять років.

ВЕРХОВНИЙ СУД ГРЕЦІЇ підтримав просьбу З'єднаних Стейтів про видачу заарештованого в Атенах палестинського терориста Мохаммеда Рашида. Його підозрівають в тому, що в 1982 році він підложив бомбу в літак американської летунської компанії „Пан Амерікен". При вибуху бомби загинув один пасажир і 15 осіб були поранені. Палестинський терорист був затриманий на атенському летовищі у травні минулого року, після того, як американська розвідка передала грецькій поліції відомості про його нелегальний в'їзд у Грецію з сирійським пашпортом. Суд нижньої інстанції раніше прийняв рішення про видачу Рашида, однак палестинець подав апеляцію у Верховний суд Греції. В очікуванні рішення палестинські терористи оголосили, що кожний, хто виступить у підтримку американської просьби про видачу, буде вбитий. У своїй апеляції М. Рашид заявив, що ЗСА переслідують його „з політичних мотивів".

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ЧІЛЬНІ урядові чиновники, як й інші західні дипломати обережно, але схвально висловлюються про вершинну зустріч Міхаїла Ґорбачова з китайськими комуністичними провідниками не заперечуючи, що з того приводу може заіснувати деяка небезпека для ЗСА. До тих, що одобрили таку зустріч, належать Стейплтон Рой, один з провідних експертів китайських справ, Джеймс Бейкер, державний секретар, і сам президент Джордж Буш, який висловився, що ця зустріч „є доброю річчю і зовсім нешкідливою для ЗСА". Все ж таки є й такі, що вбачають можливість небезпеки, коли б СССР і Китай почали дуже близько співпрацювати у збройних справах чи координувати свою закордонну політику для підкреслення своїх розходжень з Америкою.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джеймс Бейкер починає натякати на можливості, що ЗСА погодиться на компроміс із Західньою Німеччиною в суперечці, що виникла над справою будуччини нуклеарних ракет близького засягу НАТО в Европі. Виглядає, що державний секретар передбачує можливість згоди Уряду президента Джорджа Буша на переговори з Москвою в цій справі, але тільки після того, як у Відні на переговорах роззброєння погодяться на усуненн чисельної переваги Варшавського Пакту в багатьох родах стандартної зброї. До цієї пори офіційно Уряд ЗСА був категорично проти домагань Західньої Німеччини про негайні переговори в цій справі з Москвою.

НОВІ ДОСЛІДИ ВКАЗУЮТЬ, що малі підприємства на передмістях Ню Йорку річно втрачають коло 1 біл. дол. у наслідок зростаючих злочинств і грабунків. Ця сума включає не тільки грабунки але й великі кошти забезпечення, що їх ці невеликі підприємства оплачують, як й приватних охоронних засобів техніки чи сторожів-людей. Такий зріст злочинства в останніх трьох роках дуже погано впливає і на кількість місць праці в таких малих підприємствах, а це в свою чергу зовсім не допомагає зростові даної околиці. Згідно з цими дослідами, найбільш популярними злочинами супроти малих підприємств є вломи, вандалізм і крадіж автомашин і грузовиків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N J

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N J 07303

Мадярщина проти диктатури Компартії

Мадярщина зробила дальший великий крок на шляху до своєї повної самостійности. Янош Кадар, який від часу здавлення совєтськими танками революції у 1956 році був генеральним секретарем Компартії Мадярщини, втратив був той пост рік тому у користь Каролі Ґроша. За Кадаром залишився ще церемоніяльний титул партійного президента і члена партійного ЦК. Кілька днів тому позбавлено його тих двох останніх становищ. Формальною причиною виключення Кадара з партійного ЦК була його поважна затяжна недуга, але це був тільки арґумент на показ. Насправді Кадар, хоч більше ліберальний від інших диктаторів сателітських країн, був наче символом слухняности Москві у тому історичному для Мадярщини 1956 році.

Як регабілітували тодішнього генерального секретаря Компартії Імре Надя, який домагався відкликання з Мадярщини совєтських військ і сам очолив революцію, за що його розстріляли, і коли переведено ексгумацію тіла Надя з пляном парадно похоронити його, як національного героя, політична доля Кадара була припечатана.

На весну наступного року мають відбутися вибори на Мадярщині з допущенням другої, — або й більше — партій. Передбачають, що у тих виборах промосковські мадярські комуністи здобудуть найбільше кілька мандатів. У новому мадярському парляменті буде прийнята система багатопартійности, демократична система політичного плюралізму. Тому не дивно, що президент Джордж Буш заповів уже, що у своїй подорожі до Европи вчасним літом цього року — відвідає також Будапешт і Варшаву. Мадярська преса проголосила заяву Буша, як радісну сенсацію. Польща і Мадярщина наче суперничать у переговорах, — котра з цих країн швидше зліквідує у себе комунізм. У Польщі це тому трудно іще, бо в тамошніх лісах приміщена сильна совєтська армія — ніби для забезпеки вільного транспорту з СССР до Східньої Німеччини. В обох тих країнах величезну ролю у свободолюбному русі грає Католицька Церква. Вірність поляків і мадярів католицькій вірі і Церкві перемогла атеїстичну добу комунізму.

З останніх подій на Мадярщині виходить, що першою сателітською країною, яка відірветься від Москви буде таки Мадярщина.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Н. Сеник

„КАЯВСЯ Я В ПОМИЛКАХ, ЯКИХ НЕ МАВ"

Володимир Сосюра

За 2-ге березня цього року в газеті „Літературна Україна" — орган Спілки Письменників України — з'явилася стаття Віталія Коваля „Любіть!" — про суд над одним віршем Володимира Сосюри.

У 1944 році В. Сосюра написав вірш „Любіть Україну". Цей вірш багато разів передрукували в журналах, у дитячих підручниках, діти залюбки вивчали його напам'ять, був він відзначений (разом із збіркою „Щоб сади шуміли") Сталінською премією 1-го ступня.

Влітку 1951 року у Москві відбулася перша післявоєнна декада українського мистецтва і літератури. Виїхало туди пів Києва, в тому числі й один з найвизначніших поетів України, В. Сосюра, який там у Москві „... був стомлений до краю: кожного дня виступи, статті, інтерв'ю... У газетах рясніли знімки поета, звіти про його виступи в Колонному залі будинку Спілок, на машинобудівельному заводі, в Центральному будинку армії, в Московському університеті, в концертному залі імени П. І. Чайковського... Москвичі тепло сприймали його поезії, а особливо вірш „Любіть Україну".

Не встигли ще всі повернутися в Київ, не встиг В. Сосюра розпакувати свою валізу, як 2-го липня в „Правді" з'явилася погромницька стаття: „Проти ідеологічних перекручень у літературі". Ця стаття звучала, як вирок, що не підлягає оскарженню, де читаємо: „Вірш В. Сосори 'Любіть Україну' викликає почуття розчарування і протесту. Не таку Україну оспівує у своєму вірші В. Сосюра. Під такою творчістю підпишеться будь-який недруг українського народу з націоналістичного табору, скажімо, Петлюра, Бандера і інші".

Відразу весь світ відвернувся від Сосюри, як від прокаженого: замовк його телефон, щезли друзі, мов би й не було знайомих. Син поета приніс із школи прикру новину: вчителька зібрала в усіх учнів підручники й вирвала сторінку з віршем „Любіть Україну".

Третього липня цю злобну статтю передрукували всі республіканські газети а потім обласні, міські... А потім пішло й пішло крутитися колесо: вірш засудили на засіданні спілки письменників, на засіданні президії Академії Наук, у обласних центрах, у вищих школах, редакціях. Два дні мусів Сосюра слухати оті засади свого вірша на зборах комуністів -письменників Києва. Мусив каятися, що зовсім не допомогло. Йому вчувалися різкі нічні дзвінки в двері, ковані кроки на сходах, гудіння „чорного ворога" — зовсім так, як це було два роки тому, коли арештували його дружину Марію. „Заарештовано й катовано її десь у сталінських таборах: у Казахстані побіля Актесу, чи в Чурбай-Нурі, чи в Кемерові, чи на річці Томі..."

Цькування не припиняється, навпаки, поширилося воно й на М. Рильського, Ю. Яновського, М. Стельмаха й інших. 30-го липня 1951 року на VI Пленумі правління Спілки письменників чотири дні обговорювали той же вірш „Любіть Україну". Чотири дні шмагали поета, він мусив вислухати кількагодинну доповідь голови правління спілки О. Корнійчука: „Ідеологія його (Сосюри Н. С.) вірша наскрізь ворожа нам, націоналістична; не до кінця викоренив у собі рештки буржуазного націоналізму". Виступили тут же ще й 34 промовці, і всі вони знаходили у вірші щось вороже: повторювалися „гріховні" рядки з вірша: „Не можна любити народів других, коли ти не любиш Вкраїну", інші дорікали майстрові слова, що він „художньо відсталий", витягали на поверхню всі вірші, де лиш згадувалося слово Україна, як також вірш „О мово моя!"

О мово моя вкраїнська!
хто любить її,
Той любить мою Україну.

Сосюра мусів сидіти тут і слухати все те, а потім у поемі „Розстріляне безсмертя" писав:

Син ненажерного Ваала
Підсунув Сталіну статтю,
А „Правда" опублікувала
І стала зброєю зла гада...
Ну, що ж, на те вона і
„Правда".
За вірш „Любіте Україну"
Вона довбала без упину
Мене три роки! Горе, жах.
Хоч каявся я в помилках.
Яких не мав...

Три роки не вмовкала критика, три роки шмагали поета, три роки він голодав, переніс у ломбард майже всі свої речі, аж поки не дали йому дозволу видати збірочку „Весняний цвіт", але знайшлися такі, правовірні, що й цю збірку критикували.

Вірш „Любіть Україну" реабілітовано лише після розвінчування Сталіна Хрущовим, і лише тоді повернулася із заслання дружина поета — Марія. Але постанова ЦК КПбУ від 13-го липня 1951 року з приводу вірша „Любіть Україну" і досі не відмінена. Ніхто з тих, що критикували й зневажали поета, не вибачився, ні в кого з них не заговорила совість за нанесення поетові невиліковних ран.

Автор статті „Любіть!", міркує: „Чому ми ніколи не спитаємо себе: навіщо й кому було потрібне отаке

(Закінчення на стор. 3)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Думки і пригадки

Звертаюсь до всіх окружних і відділових управ УНСоюзу, як також членів УНСоюзу. Я хотів би поділитися своїми думками і також пригадати про деякі справи.

Чи ви уже виповнили і вислали анкети, звітуючи про братську діяльність вашого Відділу під час 1988 року? Якщо ні, то реченець є продовжений до 22-го травня ц. р. Після цієї дати мушу мати час приготовити свій звіт Крайового Конгресу Америки (NFCA). Але я буду приймати телефонічні звіти аж до 30-го травня ц. р.

Це стосується до окружних управ УНСоюзу. Чи ви уже вибрали окружного Союзовця Року 1989 року і вислали всі дані про нього до Головної Канцелярії, на адресу братського координатора? Окружний Союзовець Року із вашої Округи стане „ipso facto" кандидатом на всесоюзового Союзовця Року на рік 1989. Обранець на це звання стане також кандидатом УНСоюзу на знання „Фратерналіста Року 1989", яке уділяє Крайовий Братський Конгрес кожного року на своєму з'їзді.

Чи ви знаєте що крім щедрих річних стипендій, які уділяє УНСоюз, ця установа також признає найкращим абітурієнтам українських середніх шкіл фінансові нагороди; це важливе якраз тепер, коли багато студентів буде складати матуральні іспити і закінчувати українські школи. Чи кожний із тих абітурієнтів є членом УНСоюзу? Якщо ні, то слід вписати його/її в членство УНСоюзу.

Від травня до вересня — це пора, коли відбувається багато імпрез під відкритим небом, — чи то фестивалі, пікніки, спортові імпрези, з'їзди чи виставки. Чи не могли би Округи, або Відділи влаштувати одну із таких імпрез? Тут була би досконала можливість влаштувати виставки українського мистецтва і заохочувати цим до плекання української спадщини і культури. Водночас наша молодь матиме нагоду брати участь в концертах, виступати в народних танцях, як теж у спортових імпрезах, українські мистці зможуть виставляти свої мистецькі праці. Велику численність публіки, звичайно, можна використати для здобування фондів на харитативні, церковні, або інші добрі цілі. Чи не могли би Відділ, або Округа стати більше фінансово незалежними і здобути фонди на братську діяльність? Пам'ятаймо, що Головна Канцелярія готова допомогти Відділові, радше тоді, коли Відділ сам бере ініціятиву у братській діяльності.

УНСоюз запрошує усіх членів прибути на щорічне святкування Дня Батька на Союзівці, 18-го червня 1989 року. Владика Василь Лостен буде посвячувати новий будинок на Союзівці, а саме приміщення для молодих і для робітників Союзівки. Більше про День Батька — в окремій статті.

Пам'ятаймо, що ціль Братського Відділу є заохотити членів до ширшої братської діяльности. Братська активність є корисна і для громади, і для УНСоюзу. Союз багато дає українській громаді, але також потребує підтримки від неї. Чим більше підтримки Союз дістане від громади, тим більше він дає громаді. Тож підтримуйте Батька-Союза і станьте його членом, — активним членом!

Андрій Воробець

Ф. Лукіянович

ОЛІМПІЙСЬКІ ПЕРЕСЛУХАННЯ У КАНАДІ

I.

Прізвище Бена Джансона, 27-літнього мурина з убогої сім'ї, що із Ямайки, переселилась до Торонто, виринало вряди-годи на спортових сторінках світової преси після Олімпійських ігрищ у 1984 році, але воно з особливою силою виринуло знову на перших сторінках у липні 1987 року, коли Джансон переміг Карла Луїса, олімпійського мистця у бігу на віддаль 100 метрів у Римі, за чемпіонат світу.

Із запертим віддихом, усі любимці спорту чекали на повторення їхніх перегонів, але вже на Олімпійських Ігрищах у Сеулі, 1988 року, вони відбулись, і так як і в попередніх, перший прибіг до цілі Джансон із часом 9,79 секунд, що становив не тільки олімпійський, але також і новий світовий рекорд. Бен Джансон — найшвидша людина світу.

Це й відзначено належно, наділивши його золотою медалею при відіграні гимну канадського, після чого Джансон із своїм почотом, відлетів до Торонто. Одначе, як літак приземлювався, на хвилях етеру подавались вістки, що після перевірки в Джансона виявлено стероїди.

У рядах канадської делеґації було розгублення. Джансона, Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) дискваліфікував, рекорд уневажнив, а золоту медалю передано Луїсові. Дальші санкції слідуватимуть.

Серед усієї цієї метушні, голодні на сенсації та вістi репортери, кинулись випитувати всіх причасних у цій афері.

Комісія Дубіна

„Це саботаж проти канадської дружини" — розлючений закричав Чарлз Френсис, — тренер ланки бігів. „Я ніяких стероїдів нікому не приписував, і ніхто їх не брав", — заявив д-р Маріо Астафан, якому з приватних фондів Джансона платили по 10,000 дол. на місяць. Після цього він всів на літак та відлетів до Ст. Кіттс, маленького острова в Карaїбському просторі.

Бизнесовий агент Джансона Ларрі Гайделбрехт твердив, що після змагань хтось підсунув Джансонові пляшку води із розчином стероїдів та бідкався, що це означатиме для атлета втрату яких 10-15 мільйонів долярів. Сам Джансон рішуче відповів, що він ніколи стероїдів не вживав, а декілька днів пізніше додав, що він ніколи свідомо стероїдів не уживав.

Тільки єдина змагунка Анджелла Іссаєнко, також із Ямайки, зразу заявила, що „ми всі стероїди уживали", але опісля заперечила та відкликала своє твердження.

Канадська громадськість хвилювалась, а світова опінія вимагала правди. Хіба можливо, що сталась така помилка, як на Олімпійських ігрищах в 1921 році, коли змагунові ЗСА Джіммі Ґорпові відібрали медалю, щоб повернути її йому „пост мортем" у сімдесятих роках? Пролунали голоси недовір'я канадської федерації, — що в цьому випадку своє слово мусить сказати канадський уряд. Так і сталося.

З рамени уряду створено комісію, що її очолив колишній суддя вищого провінційного суду Онтаріо Чарлз Дубін. Цій комісії надано право заприсяження свідків, як також і уділювання імунітету від власних зізнань. Її і названо комісією Дубіна. У ролі консультанта, дорадника та обсерватора уряд делегував до цієї комісії Роберта Армстронга.

Переслухання Ч. Френсиса

Поробивши всі приготування, 28-го лютого комісія почала свої переслухання у Торонто, при чому частину із них передавано на телебаченнях, так що канадська громадськість швидко зорієнтувалась, що вони є на зразок передач про Ніксона із 1973 року чи полковника Норта від 1986 років, тільки із власним вже скандалом — і лиш у спорті, а не в політиці.

Першого покликано Чарлса Френсиса, якому уділено імунітет. Френсис зізнавав протягом п'яти робочих днів, а його зізнання виявились настільки ревеляційними, що вони відкрили очі ширшій громаді, що діється за кулісами, та щоб здобути медалі, „рука руку миє" між тренерами та офіційними чинниками федерації.

До цих зізнань Френсис солідно підготовився можливо, щоб виправдати себе, а можливо тому, щоб здобути для Канади якнайбільше медалістів. Охоронений імунітетом, він не мав чого боятися, що його притягнуть до відповідальности, коли він в своїх зізнаннях виявить усю правду.

Сороклітній Френсис у своїх зізнаннях почав розповідати, що від 1973 року, коли він, як спринтер, став уживати стероїди, відчуваючи бадьорий настрій, збільшену мускулятуру тіла, кращу витривалість та збільшену швидкість у бігах. На думку Френсиса, яких 80 відсотків атлетів із СССР, ЗСА, Канади, Західньої та Східньої Німеччини, Англії, Куби та Нової Зеляндії вживали стероїди.

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕ ГОМЕР, АЛЕ ВІРҐІЛІЙ

Не оспорюючи арґументації опонентки моєї статті „Ми з України, чи ми українці" („Свобода" 17-го лютого ц. р.) Алли Легкої-Герець („Свобода" 11-го травня ц. р.), бо кожний має право власного погляду й розуміння проблем, хочу тільки спростувати одно її помилкове твердження, буцімто цитата „Боюся данайців, навіть, коли приносять дари" належить грецькому поетові Гомерові.

Цей вислів належить римському поетові Вірґілеві, який у своїй епопеї „Енеїда" вклав в його уста троянського жерця-віщуна Лаокоона, який остерігав ним своїх земляків, побачивши під мурами Трої велетенського дерев'яного коня.

Ні Гомер, ні Лаокоон не могли знати латинської мови, бо за Верґілієм Еней, після зруйнування греками (данайцями) Трої, довго блукав по світі, аж забрив до Ляціюм у стародавній Італії, де його потомки заснували Рим.

Володимир Барагура

В/дгейвен, Н. Й.

ПРЕДСТАВНИК ПЕРЕДВИБОРНОГО комітету профспілкового об'єднання „Солідарність" у місті Слупську Яцек Москва повідомив, що його співробітники знайшли в одній зі стін будинку, що його займає комітет, підслуховуючий пристрій. „Це не Вотерґейт, — сказав Я.Москва, — але явище досить неприємне". Співробітники комітету звернулися в прокуратуру і поліцію, де спочатку з ними навіть відмовилися розмовляти. Після подання скарги в міністерство внутрішніх справ, місцева поліція почала розслідувати інцидент.

Юліян Мовчан

БЕЗСМЕРТНИЙ ДОКУМЕНТ ЕПОХИ

II.

Все життя, як пише Гр. Костюк, він намагався дістати візу аби відвідати свого брата, але совєтська „гуманна" влада так і не дала йому візи правдоподібно на тій „підставі", що він в свій час виступив в обороні безпідставно знищених діячів української культури а також тому, що його брат був борцем за українську державну незалежність. І так, не бачучи брата, Степан Масенко вмирає у ЗСА в січні 1970 року, а через сім місяців, тобто, 6-го серпня 1970 року, проживши 67 років, вмирає в Україні також Терень Масенко. Автор „Зустрічів і прощань" свій спогад про Т. Масенка закінчує так: „Я не знаю, який напис зроблено на його (Т. Масенка — ЮМ) могилі. Але по-справжньому на його надмогильній плиті треба було б вирізати слова з його поезії „Відповідь Петрарки"

Писав я саме в тім столітті,
В якім творили ці ість ви

Тяжким і тернистим було підсовєтське життя Зінаїди Тулуб — авторки п'єс двох-томного історичного роману „Людолови", повісті з життя Т. Шевченка, перекладачки з чужих мов і т.п. „Заарештували її, — пише Гр. Костюк, — коли їй було 47 років (нарoдж. 1890 р.), а повернулася вона з совєтського концтабору, коли їй сповнилося 67 років. Новітні варвари вирвали з творчого життя талановитої жінки цілих 20 років. Скільки вона могла б за цей час дати для людей корисного, розумного і доброго? І цю добу беззаконня й знущання над письменницею совєтські історики соромливо називають "вимушеною перервою"...

Оповідаючи в своїх спогадах про заслання на Воркуті, де автор промучився цілих 5 років (1935-40), про одну страшну масакру невинних людей, яка в ті роки там, відбувалася але про яку напевно і досі мало-хто знає, він пише так:

„9-го березня 1938 р. таборове радіо спеціяльною передачею повідомило, що виїзна тройка військового трибуналу верховного суду СССР після розгляду цілого ряду справ про антисовєтську діяльність деяких в'язнів воркутського табору ухвалила... засудити до вищої міри покарання — ростріду таких осіб... далі подавався список розстріляних близько 50 осіб. Тут була провідна група троцькістів та інших політичних діячів..."

І там далі автор спогадів пише: „Але на цьому масовий терор не скінчився. Далі розстріли масово й поодинці продовжувалися до серпня. Але тихо, без шуму й повідомлення. Проте якимсь чудом, вістки про кожну чергову екзекуцію відразу доходили до нас. Є незаперечний факт, що в тій масакрі загинуло коло 1,300 в'язнів із трьох тисяч невільників Воркутського концтабору. Та цифра ходила тоді серед нас, що ще залишилися живими. Її подають у своїх спогадах і ті воркутяни (Е. Дуне, А. Цуриченко), що після Другої світової війни опинилися в західньому світі".

Сумна доля спіткала всіх або майже всіх т.зв. радянофілів, тобто, галицьких українців, які повіривши в московсько-большевицьку пропаганду про „щасливе" і „радісне" життя українців під совєтами, в двадцятих роках попереселювалися до совєтської України. Тут нема змоги описати долю всіх, які подані в цій книзі, хоч для прикладу наведемо лише одного — Василя Бобинського. Як відомо, він був поет — автор кількох збірок-поезії та редактор журналу „Вікно". Десь наприкінці 1933 чи на початку 1934 року його заарештовують, оскаржуючи в „несусвітніх", як пише Костюк, злочинах, і таємно — без жодного суду засилають до концтабору. А потім, під час масового терору проти в'язнів, наприкінці 1937 чи на початку 1938 року, коли йому було 40 років, розстрілюють — його, чесного ідейного і ні в чому не винного поета. Бобинський перед смертю напевно добре розкусив справжнє диявольське, антинародне й антиукраїнське обличчя т.зв. робітничо-селянської влади, але вже було запізно. Але трагедія також у тому, що нещастя не оминуло також його родину.

Після арешту В. Бобинського, заарештовують його дружину Емілію (з роду Пастушенко — народжена 1906 р.) разом з її чотирирічним синком. Але катам і цього було мало — вони виривають з рук горем прибитої матері її сина й відсилають його у невідомий їй російськомовний дитячий садок. Самій Емілії дають 10 років концтабору й вивозять в Караганду (Казахстан). Таким чином, батько опинився на далекій півночі, дружина — в середньо-азійському концтаборі, а син — в якомусь дитячому садку. Розпука й життєва безодня.

„Але, — пише Гр. Костюк, — материнське серце не знало спокою. Воно билося в усі кінці світу, розшукуючи сина. І вона його знайшла. Довідалася що її Бобик в дитячому притулку в місті Курську. Пише йому багато і, нарешті, якийсь лист чудом дійшов. Син довідався, що мама в нього є і жива. В дитячій свідомості зароджується непереможне бажання — побачити маму, зустрітися з нею. Але як? Дозволу ніхто не дасть. Потрібна якась особлива нагода. Така нагода сталася через шість років. Війна! 1943 рік. Евакуація Курська. Евакуюють також дитячу колонію. Борисові тоді вже було 13 років. В хаосі евакуації він зникає з колони. У нього одна мета — знайти маму! Він мав при собі мамину адресу. Але на мав ні грошей, ні дороги не знав до Казахстану. Проте, мав непереможне бажання і волю. І він ішов. Він використовував усі, тільки йому відомі способи і шляхи, щоб прожити і рухатися на схід. Він „ішов" місяців десять. То був хресний шлях підлітка. Але він — переміг! 1944 року таки прийшов до мами.

„Можна тільки собі уявити той драматичний момент зустрічі мами з сином. Його ж від неї забрали, коли йому було всього чотири роки. Але син уже тепер від мами не відходив. Вона на той час уже була „вільна". Хвора, напівспаралізована, але „вільна". Але як тільки скінчилася війна, влітку 1945 року, вони обоє вирушили до рідного краю. Вони вже знали, що їхнього тата і чоловіка вже нема. Але вони хоч самі конче хотіли дійти до тих рідних місць, звідки тато колись вивіз їх, як йому тоді здавалося, в „новий щасливий світ".

„І вони таки добилися до рідного краю. І їм здавалось що після всіх тих безкінечних мук хоч тепер настав деякий спокій та відносний відпочинок для цієї страдданної, невинно мученої жінки. Але то лише так здавалося. Зруйноване каторжною працею здоров'я молодої, колись розквітлої жінки, вже довго не могло витримати, і 6-го січня 1946 р. на Різдвяні Свята в селі Мозолівка, на хуторі Весела Гора (Тернопільщина) вона, Емілія Бобинська, померла, проживши 40 років.

„Залишився лише сімнадцятилітній син Борис, — пише далі Гр. Костюк, — доля якому приділила стільки страждань, що здавалось би, він теж уже мав право на спокій і труд. Мав... але не під тією владою, яка нізащо вбила його тата та маму. Його невдовзі знову заарештували. За що! А за те що він був син страченого „ворога народу" Василя Бобинського. І так він тинявся по тюрмах і таборах до 1956 р. Але коли впав „культ" Сталіна, коли встановили, що мільйони сталінських жертв були невинні, коли регабілітували багатьох українських письменників — в тому числі і Василя Бобинського та його сина, Борис Бобинський вийшов на волю. Йому тоді вже добігало до тридцятки. Від п'ятого року життя у нього відібрали ласку матері і батька. Він знав тільки суворих і байдужих чужих наглядачів у дитячих будинках, колоніях та тюрмах... Він знав гірке, беспритульне життя й тяжкі нелегальні мандри в пошуках за загубленою мамою. Знайшов її. Хвору, напівспаралізовану привіз у рідне село. Мама не витримала довго. Померла. А його знову — в концентрак. І ось, тепер, по довгих роках, він вийшов на волю. А через десяток років, коли йому сповнилося 40 років також і його життя обірвалося..."

„Феноменальний випадок, — кінчає свої спогади про Бобинських автор. — Василь Бобинський, його дружина та його син — всі вмирають, коли їм сповнюється 40 років. Що за фатальне число. Для мене — це загадка, а трагедія для Василя Бобинського та його родини — це вічно болюча рана нашого минулого"...

Так, це дійсно вічна рана нашого минулого і нас всіх... Все це показав у своїх капітальних спогадах Григорій Костюк — спогадах, яких треба зарахувати до одного з безсмертних документів нашої трагічної історії.

Кінець.

Під патронатом

СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ У НЮ ЙОРКУ

ФІЛЬМ „УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Пожертви можна відтягати від податку, виписуючи чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI". No. of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Ярослав Кулинич, *фільмовий продуцент*

З'ЇЗД
Українського Лікарського Товариства Північної Америки

— відбудеться —

цього року в Чикаґо, Ілл. в днях від 30-го червня до 3-го липня.

Цей 23-ій З'їзд Делеґатів і 29-та Наукова Конференція відбудуться в готелі

Four Seasons, 120 E. Delaware St., Chicago, Ill. 60611
Tel.: (312) 280-8800

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

П'ятниця, 30-го червня — 6-9-та год. вечора — реєстрація, 9-та год. — коктейл.

Субота, 1-го липня — 8-ма год. ранку — 3-тя по полудні — реєстрація. Год. 8:30 до год. 11-ої ранку — наукові доповіді. Год. 11-та до 12-ої — відкриття З'їзду. Год. 12-та до 1-ої по полудні — спільний обід. Год. 1:30 до 4-ої — Загальні збори делеґатів. Год. 7-ма вечора — коктейл, бенкет і баль.

Неділя, 2-го липня: Богослужби в українських церквах та оглядання міста. Год. 6-та вечора — товариська зустріч з вечерею. Висвітлення прозірок з України (д-р Марія Спиж).

Понеділок, 3-го липня: 8:30 до 12-ої дня — доповіді. 12-та до 1-ої — обід. Год. 1:30 до год. 4-ої по полудні — наукові доповіді.

Вівторок, 4-го липня: ділові наради і оглядини міста.

Прошу присилати свої реєстраційні карточки, які члени одержать поштою. Літаки й готель належить замовляти заздалегідь з огляду на свято Незалежности.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції перед західніми журналістами в обложеному муджагедінами Джалялябаді, міністер закордонних справ кабульського режиму Абдул Вакіль закликав президента Джорджа Буша припинити військову допомогу партизанам і проявити ініціятиву в процесі мирного урегулювання. „На жаль, — сказав Вакіль, — політика Адміністрації президен та Дж. Буш заключається в забезпеченні муджагедінів ракетами і стрільнами".

БЕЙРУТСЬКА ПОЛІЦІЯ повідомила, що вона знайшла авто англійського громадянина Джека Маннса, який зник у суботу минулого тижня. Санні Маннс, жінка Джека, висловила впевненість, що її чоловіка викрали. Дж. Маннс — колишній летун. Йому 83 роки. Він працював у канцелярії ливанської крайової компанії. Незабаром після того, як поліція оголосила про знайдений автомобіль, група, яка називає себе „Осередки збройної боротьби" взяла на себе відповідальність за викрадення англійського громадянина.

Український Драматичний Ансамбль з Торонто

презентує П'ЄСУ

Бориса Будного

„ТАНОК ВОЛІ"

в неділю, 21-го травня 1989 року
Година 4-та по пол.

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Avenue
Yonkers, N.Y. 10703

Виставу спонзорує Управа 11-го Відділу ООЧСУ

Український Музей в Ню Йорку

— влаштовує —

цикл доповідей на тлі виставки „СКАРБИ ДАВНЬОГО УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА — РЕЛІГІЙНЕ МИСТЕЦТВО XVI-XVIII СТОЛІТЬ"

Останню доповідь цієї серії прочитає

Стефанія Гнатенко,

асистент директора УМ, на тему

„ЛЬВІВСЬКА МАЛЯРСЬКА ШКОЛА У ХУІ-ХУІІ СТ."

20-го травня 1989 р., 5-та год. по пол.

Адреса Музею:

203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003

Tel.: (212) 228-0110

„Каявся..."

(Закінчення зі стор. 2)

судилище над віршем „Любіть Україну"... Чому ми й досі не спробували вивчити й проаналізувати анатомію цього ганебного процесу?"

У 1967 році літературознавець Євген Радченко у своїй монографії „Володимир Сосюра" доводив, що автором погромницької статті в „Правді" — „Проти ідеологічних перекручень у літературі" — був Л. Каґанович, що ще не підтверджено, але український історик Юрій Шаповал досить переконливо доводить „зловісність постаті Л. Каґановича для нашого народу".

Саме Каґанович домагався проведення Пленуму ЦК КПбУ із порядком денним: „Боротьба проти націоналізму, як головної небезпеки в КПбУ", але 26-го грудня 1947 року Каґановича відкликали з України в Москву. Він встиг „надгризти" лише М. Рильського, Ю. Яновського, Сенченка. Далі автор продовжує: „Очевидно там шкодував за нездійсненим, що не всіх українських письменників, яких він добре знав, розгромив".

В „Українському Віснику" в числі 9-10 за 1987 рік вміщено уривок із поеми В. Сосюри „Розстріляне безсмертя", де знаходимо й про Каґановича:

Як тьма проклята в очі лине
Обличчя ката України...
То шле зміїні вогні
зір Каґановича мені.

Натхненник Берії! Це ти
зроби із ГПУ охранку,
щоб там із вечора до ранку
невинних мучили кати
Це ти
гадючно повз в крові до трону,
щоб до всесвітнього Сіону
на наших трупах доповзти.

Це ти в дні воєн громадських
дітей розстрілював повстанських
і „змови" липові „творив",
щоб нищити учителів,
інтелігенцію народу.

О ні, не Каїн ти, Іуда! —
Вбивати нас — твоя ідея"...

Автор статті підсумовує: „Командній лізі Сталіна — Берії — Каґановича потрібно було вбити в людях саме патріотичне почуття, дуже небезпечне для них почуття любові до рідної землі, до рідного краю. Сьогодні вірш 'Любіть Україну' і його заклик нам особливо потрібні".

Замість квітів на могилу

сл. п. Петра Ґута

довголітнього голови 220-го Відділу та кількакратного делеґата на Конвенції УНС

25.00 дол. на ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

жертвує

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС в ЧИКАҐО

Ділимося з Рідними і Приятелями жалібною вісткою, що 3-го травня 1989 р., по тяжкій недузі на 81-му році свого трудолюбивого життя в Порто Алеґре, Бразилія відійшла у Вічність наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОЛЕНА БАРНАЙ

народжена 24-го травня 1908 р. на Волині. Покійна залишила три доньки, сина, восьмеро внуків і четверо правнуків в ЗСА, Бразилії, а також в Україні ближчу і дальшу Родину.

Горем прибиті:

доньки — БЕАТРИСА з чоловіком ЮРІЄМ НЕГРЕБЕЦЬКИМ і дітьми — ЮРКОМ, ЛАРИСОЮ І ТЕТЯНОЮ — проживають в Сільвер Спрінґ, Мд., ЗСА

В Бразилії: доньки — АНТОНІНА, СТЕФАНІЯ і син АНАНІЙ з Родинами

Новоспочила похоронена в Порто Алеґре коло свого бл. п. мужа Григорія, також родом з Волині.

Нехай бразилійська земля буде Їм легкою! Уся родина просить згадати Покійну р. Б. Олену у своїх молитвах. Замість квітів на свіжу могилу просимо ласкаво складати датки на Святоандріївську Катедру в Метрополії Вашінґтон, Д. К.: St. Andrew's Ukr. Orthodox Cathedral, 15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD., 20904; U.S.A.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що 24-го квітня 1989 року відійшла у Вічність на 82-му році життя наша Найдорожча

МАМА, БАБУСЯ І ТЕЩА

бл. п.

Софія Кобринська
(уроджена Марковська)

колишня учителька й управителька школи в Старім Місті біля Підгаєць.

Просимо про молитви за душу Покійної.

Горем прибиті:

муж — ЛЕВ
дочка — АННА ЕССЕНГАЙТ з мужем РОБЕРТОМ
син — ЮРІЙ з дружиною НІКОЛЬ
внуки — КАТРУСЯ, ІВАНКА, СОФІЙКА і МИКОЛА

•

Родина складає щиру подяку усім, що взяли участь в похоронах, зложили датки на Патріярхат, Служби Божі, квіти в пам'ять Покійної.

Хай Милосердний Господь нагородить Вас сторицею.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що ранком 15-го травня ц. р. відійшла у Вічність

бл. п.

Анастазія Мандзій
з дому Напора

вдова по Василеві Мандзієві.

ПАНАХИДА відбудеться 17-го травня 1989 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Дучинський — Черко, Йонкерс, Н. Й.

ПОХОРОН у четвер, 18-го травня 1989 р. о год. 10-ій рано в церкві св. Михаїла, а відтак на місцевий цвинтар св. Йосафата.

Залишила у смутку:

три сестри і одного брата
та ближчу і дальшу Родину

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що ранком, 12-го травня 1989 р. відійшла у Вічність, на 77-му році життя наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА та ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ГИРА
з дому ДУДА

ПАНАХИДА — в понеділок, 15-го травня, о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні Gowen Funeral Home, 233 Somerset St., New Brunswick, N.J.

ПОХОРОН — у вівторок, 16-го травня 1989 р. о год. 9.30 рано з похоронного заведення Gowen до української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, 80 Livingston Ave., New Brunswick, N.J. о год. 10.00 рано, а опісля на католицький цвинтар St. Peter's Cemetary, French St., New Brunswick, N.J.

У глибокому смутку:

доньки —
СТЕФКА ПИРЧ з дітьми і внуками в Польщі
ГАЛЯ з чоловіком РОСТИСЛАВОМ РАТИЧЕМ і дітьми НАДЕЮ, РОМКОМ, ХРИСТЕЮ і НАТАЛЕЮ
сестра — ЮЛЯ ЯКУБ
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Знайомими і Приятелями, що в п'ятницю, 12-го травня 1989 р. відійшла у Вічність на 79-му році життя наша Найдорожча

МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА КОРТЯК

ПАНАХИДА у вівторок, 16-го травня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Koschek and Porter, 990 South Broad Street, Trenton, N.J.

ПОХОРОН у середу, 17-го травня 1989 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра, Yardville, Allentown, N.J., а опісля на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:

сина — АЛЕКСАНДРА з дружиною ЕДОЮ
внуків і правнуків

1989 **ФЕСТИВАЛЬ церкви св. ЮРА в НЮ ЙОРКУ**

святкуйте з нами!

ST. GEORGE Ukrainian FESTIVAL

ПЯТНИЦЯ 19 ТРАВНЯ 4 по пол. до 11 веч.
СУБОТА 20 ТРАВНЯ 11 рано до 11 веч.
НЕДІЛЯ 21 ТРАВНЯ 1 по пол. до 10 веч.

схід 7-ма вулиця поміж 2 і 3 авенями

ВИКОНАВЦІ МИСТЕЦЬКИХ ПРОГРАМ

Український Мішаний Хор „ДУМКА" Ню Йорк
диригент Семен Комірний
акомп. Татіяна Поташко
КОНЦЕРТ релігійної музики та музичних творів до слів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, в честь його 175-роковин народження

ЧАЙКА
УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ СУМА — ЙОНКЕРС
керівник Орест Русинко

ЛЯРИСА МАҐУН-ГУРИН, сопрано

СТАНИСЛАВ КОСІВ, акордеон сольо

МАРКО ХУДЬО, сольоспів

ТАНЦЮРИСТИ АКАДЕМІЇ СВ. ЮРА — НЮ ЙОРК
керівники: Оля і Дарія Ґенза

НАДІЯ
ВОКАЛЬНЕ ТРІО — НЮ ЙОРК
Галя Кузишин — Христя Пенджола
Ліза Сонна — акомп. Юрій Фурда

ГУРТОК БАНДУРИСТІВ
ГЕМПСТЕД і НЮ ЙОРК
керівник Оля Ходоба

ВОЛОШКИ
ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
керівник Л. Десіна

ЧЕРЕМШИНА
ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ МОНТРЕАЛЬ
Клявдія Мельник — Лідія Рудич
Надія Цвітков — Василь Кіналь
Марко Беднарчик

МОЛОДІ ВЕРХОВИНЦІ
ТАНЦЮРИСТИ ОСЕРЕДКУ СУМА — НЮ ЙОРК
керівники — Оля і Дарія Ґенза

ГОМІН СТЕПІВ
АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ — НЮ ЙОРК

ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
ІРВІНҐТОН і НЮ ЙОРК
керівник Рома Прийма-Богачевська

БАНДУРИСТИ — ДУЕТ
Оля Ходоба — Степан Качуряк

ГАГІЛКИ виконують
УЧНІ ШКОЛИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
керівник: Дарія Ґенза

Заповідачі: ЛЯРИСА КУКРИЦЬКА-ЛИСНЯК — УЛЯНА КЕКІШ — ДАРЦЯ ҐЕНЗА — РОМАН ВАСИЛИК

Керівник мистецьких програм: ЕДВАРД КАМІНСЬКИЙ

Години програм: п'ятниця — 7.30 веч.
субота — 2.00 по пол. і 6.30 веч.
неділя — 1.30 і 3.00 по пол.

МИСТЕЦЬКИЙ КУТОК — ВИСТАВКА — ПРАКТИЧНІ ПОКАЗИ
субота і неділя від год. 1-ої по пол.

Шовкодруки, кераміка — СЛАВА ҐЕРУЛЯК

Писанки — СЛАВА І РОМА БАЧИНСЬКІ, СОФІЙКА ЗЕЛИК

Дереворити — ХРИСТИНА ГОЛОВЧАК-ДЕБАРІ

Ґердани — ЕЛЬМИРА ҐЕРУЛЯК

Вишивання — ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ І ЛЯРИСА ЗЕЛИК

У Книгарні „Свободи" можна набути останні примірники КНИЖОК

Миколи Щербака

„ВОЛОШКИ"

Мистецьке оформлення та ілюстрації: **Богдан Певний**. Об'єднання Працівників Дитячої Літератури „Нашим Дітям", видання С-ва св. Покрови при українській православній парафії св. Трійці, Ірвінґтон, з друкарні „Свободи", 1969 р., стор. 48. Ціна 4.00 дол.

„ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ"
1960-1970

Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово", Ню Йорк, 1982, стор. 104. Ціна 6.00 дол.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Ню Джерзі обов'язані додати до ціни 6% стейтового податку.

З глибоким жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 12-го травня 1989 р. по довгій і важкій недузі відійшла у Вічність наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, ТЕЩА І СВАХА

бл. п.

МАРІЯ БЕРЕЗА

нар. 23-го жовтня 1909 р. в Бучачі, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена в неділю, 14-го травня в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 15-го травня 1989 р. з церкви св. Юра, а відтак Тлінні Останки перевезено на цвинтар св. Духа в Hemptonburg, N.Y.

В глибокому смутку:

син — РОМАН з дружиною ЗІРКОЮ
внуки — ОЛЕГ і БОРИС
брат — ТАДЕЙ з Родиною (Англія)
сваха — НАТАЛІЯ КРУПСЬКА
та ближча і дальша Родина

•

Замість квітів просимо складати пожертви на Патріярший Фонд або Український Музей.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

8- 9-го липня — УСЦАК-Схід
12-13-го серпня — Подвійні ігри
1- 4-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
7- 8-го жовтня — КЛК.

Цьогорічний...

(Закінчення зі стор. 1)

Т. Гринькова із виконанням композицій Віктора Косенка, Шопена та Шумана; у концерті-бенефісі, що відбудеться 1-го серпня і який рівночасно буде завершенням відзначувань 1000-річчя Хрищення Руси-України, співатиме вокальний ансамбль „Промінь" з Ню Йорку під керівництвом Богданни Волянської, виконуючи другу частину прем'єри І. Соневицького „Пісень-молитов". І зараз же в неділю, 20-го серпня, членки 64-го Відділу СУА влаштують показ народної ноші.

А тоді знову, — сказав І. Соневицький — концерти, два небуденні концерти, серед української громади Гантеру і околиць бо на першому з них, у суботу, 26-го серпня, виступить український скрипаль світової слави Олег Криса при фортепіянному акомпаньяменті Тетяни Чекіни. Скрипаль заграє композиції Бетговена, Лятошинського, Шнітке. А в наступну неділю, 3-го вересня, в цьому літньому сезоні фінальний із циклу концертів — буде виступ світової слави українського піяніста Олександра Слободяника, який виконає твори Ліста, Лятошинського, Мусоргського та Шопена. Кожна із цих імпрез починатиметься о год.8-ій вечора.

Водночас із серією клясичної музики й інших цьогорічних літніх імпрез, — продовжував інформувати наш композитор, — відбуватимуться курси народного мистецтва. Цим разом програму навчання збагачують два курси: гри на бандурі під керівництвом Ліди Чорної, та — танців під кермою Оксани Базилевської. Цього літнього сезону ще відбуватимуться, як звичайно, курси малювання писанок і кераміки, що їх проводитиме Софія Зєлик, курси виробу ґерданів під керівництвом Лариси Зєлик; на курсах вишивання навчатиме Любов Волинець, печива — Ярослава Стасюк, а співання — Меляся Соневицька. Всі ці курси відбуватимуться від 31-го червня до 18-го серпня, переважно в передполудневих годинах.

„Як видно із самої уже програми праця ця, — сказав І. Соневицький, — розвивається, як і замітно зростає наш Центр у членстві. Це, очевидно, діється не інакше, а завдяки жертвенності поодиноких українських громадян та українських організацій як Український Народний Союз чи Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч" з різних міст Америки, чи субсидій стейтових і федеральних американських аґенцій.

На відхідному наш композитор і любитель Гантеру І. Соневицький, заявив, що „Разом з архітектурною пам'яткою гантерської церкви, що так незвичайно гармонізує з природою Кетскильських гір, ніби наших Карпат — гантерська громада — це оця частина нашої України, що віддзеркалює її витончене духове обличчя".

У підсумку розмови з нашим композитором можна сказати, що для українських жителів Гантеру — пріоритетом їхнього життя є дбати про українську культуру, відтворювати її, і постійно верстати стежку у її красу.

ВОГНЕННИЙ ВИБУХ вбив двох членів залоги американського військового літаконосця „Америка" і це є вже третій трагічний випадок на воєнних кораблях морської фльоти ЗСА впродовж останнього місяця. Речник морської фльоти, командор-поручник Майк Джан, сказав, що вибух стався в приміщенні, де перетримують помпи для палива до літаків, у суботу, 13-го травня ц.р., біля 7-ої год. вечора. Він також заявив, що негайно розпічнеться слідство як причин, так і наведеної шкоди цього вибуху.

В Українському...

(Закінчення зі стор. 1)

малярськими засобами.

Після довгих років замовчування й цькування 1988 року і в Україні нарешті з'явилися прихильні статті ряду мистецтвознавців і журналістів, які віддають належне талантові й мужності мистця, що не поступився своїми принципами, вперто протистояв офіційному сервілізмові. Гнаному й переслідуваному Гуменюкові аж до минулого року відмовляли в прийнятті до Спілки художників СССР, членство в якій обіцяє мистцям бодай мінімальний соціяльний захист, принаймні можливість дістати рідкі в тій країні знаряддя та матеріяли для малярства. Моральна перемога Ф. Гуменюка наразі не поліпшила його скрутного існування він досі не може повернутися в Україну за браком помешкання, мешкає в Ленінграді разом з дружиною та дочкою в малій кімнаті.

Виставка триватиме від 3-го до 25-го червня ц.р. 4-го червня і 24-го червня виставка не буде відкрита.

ча більшість картин Ф. Гуменюка пов'язана з історичною, побутовою, обрядовою тематикою, на перший погляд віддаленою від дійсности сьогодення, він слушно вважає, що „...через сучасне пластичне рішення в моїх творах відбивається те, що властиве нашому часові і те, що властиве мені".

Малярство Ф. Гуменюка розвивалося в 1970-80 роках від лірики до епіки, від фігуративности до абстракції, що синтезує його сприйняття народної орнаментики. Він споює в органічну цілісність найвищі досягнення української культури — розквіт візантійських традицій у Київській Русі, патос козацького барокко, вишукану ретроспекцію бойчукістів, модерно трансформує кольористичні відкриття венеціянців.

Образи Івана Мазепи, Павла Полуботка, Гонти й Залізняка, поетика фолкльорних свят і християнська символіка українців знаходять у нього самобутнє розв'язання новочасними

Семінар...

(Закінчення зі стор. 1)

боротьбі з воєнними злочинцями.

Пол Зумбакіс з Чикаго, автор книжки „Докази в судах Північної Америки", вияснив присутнім, що ОСІ має дуже прихильного співробітника — СССР, який допомагає в оскаржуванні мнимих воєнних злочинців. СССР має до того чотири причини, сказав Зумбакіс, а саме: „Щоб змінити свою історію, знеславити народи, що живуть в СССР і в ЗСА, щоб підважити американську судову систему для своїх власних цілей і щоб осягнути рівність із судівництвом в ЗСА".

Але Зумбакіс завважив, що саме тепер СССР має труднощі в переписуванні історії на новий лад і з неспокоєм серед різних національностей. Це можливо сповільнить їхнє зацікавлення співпрацею з ОСІ.

Майбутнє ОСІ, на думку прелеґента І. Барзіна,, натрапляє також на труднощі, тому що в останніх десяти роках зменшилася кількість свідків, а тим самим деякі із оскаржень натрапляють на справжній сумнів. Тому є можливість, що ОСІ стане бюрократичною установою, яка буде просто творити працю для себе, щоб далі існувати, помимо того, що зменшення бюджету є невідкличне. Берзін також підкреслив, що в майбутньому ОСІ буде більше ужи вати німецькі джерела, як совєтські.

Одною із тем було обговорення неґативного впливу, який діяльність ОСІ має на етнічні групи. Цю справу реферували Евген Іванців, директор Інформаційного Бюра УНС, Мері-Ен Ріккен, директор Естонсько-американської ради, і Євгенія Ординська, директор інформації в Російсько-американському конґресі.

Адвокат Іван Григорович, голова Комісії Громадських Прав Українського Канадського Комітету, порівняв нові кримінальні процедури Канади у справі воєнних злочинців. Він також поінформував, що першою людиною, яка буде стояти перед канадським судом на підставі новоприйнятої кримінальної процедури, це канадець мадярського походження.

Останній панель обговорював які можливості мають етнічні групи для відсічі закидів, що приходять на них із ОСІ. Едвард Нишник голова фонду Оборони І. Дем'янюка, піддав можливість переслухання в Конґресі, яке виявило б усі нелеґальні дії ОСІ. Дискутовано також можливість, щоб в ЗСА впровадили такий закон як в Канаді, де воєнних злочинців будут судити на терені Канади.

Цілоденним симпозіюмом проводила Раза Разґайтіс з організації Американці за Справедливий Процес і при тому підкреслила, що зараз на терені ЗСА є 16 справ, які ОСІ прослідже.

ЗАБАВА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український Студентський Клюб при Колюмбія-Барнард університеті влаштовує у суботу, 20-го травня, забаву тут в Українському Народному Домі. Початок забави о год. 9-ій вечора, після фестивалю. До танців приграватиме оркестра „Водограй", вступ по 10 дол. від особи.

У п'яту річницю болючої втрати дорогого сина і брата

Св. п. Андрій Прятка

Весняного дня 21-го травня 1984 року блискавкою полетіла разюча і неймовірна вістка, що не стало між живими нашого найдорожчого сина і брата св. п. Андрія Прятки. Перервалася нитка так короткого життя молодої, надійної людини.

Як дуже всі ми хотіли, щоб ця жахлива вістка була неправдою. Як дуже хотілося, щоб ця вістка була тільки страхітливим сном. На жаль, це була жорстока дійсність. Невблаганна смерть забрала нам нашого улюбленого сина і брата. Невмолима смерть вирвала його з рядів Спілки Української Молоді, Товариства Студіюючої Молоді, забрала його передчасно з української громади.

Св. п. Андрій Прятка народився 22-го квітня 1957 року в Польщі і приїхав з батьками чотирилітнім хлопцем до ЗСА. Виростав у рядах СУМ-у. Належав до Осередку СУМ-у ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку. Закінчив матуральним іспитом школу українознавства при нюйоркському осередку СУМ. Перейшов всі вимоги сумівських іспитів, приписаних правильником Юнацтва СУМ. Відбув літні сумівські табори: виховно-відпочинкові, спортові й вишкільні та ідеологічні. Покійний Андрій був кілька років у команді вишкільних таборах на оселі СУМ в Елленвіллі. Був активним членом ТУСМ, два роки очолював Крайову управу ТУСМ. Належав до Мистецької студії слова Л. Крушельницької, до церковного хору церкви св. Юра в Ню Йорку. Св. п. Андрій закінчив академію св. Юра в Ню Йорку з великим успіхом. Записався на студії історії і політичних наук в Ню Йорк університеті. Студіював також журналістику. Закінчив маґістерські студії при Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Цікавився історією, останніх два роки був учителем історії й географії у школі українознавства у Пассейку.

Світлої пам'яти Андрій був доброї і лагідної вдачі. Був дуже скромною людиною й завжди готовою до жертвенної праці. Любов до свого поневоленого народу, до рідної Батьківщини, до всього рідного — це було стимулом його відданої праці в усіх організаціях, до яких належав. Він допомагав у праці іншим. Він також ставився з любов'ю до своєї вужчої батьківщини — Лемківщини. Хоч був ще таким молодим, вже розумів філософію людського життя, що людина є тільки тоді повновартісною, коли вона не задовольняється малим, а бажає щось великого, щось ґрандіозного та прямує до висот. Його коротке життя було виповнене змістом і гарячою любов'ю до своєї родини, до українських організацій і установ, до української спільноти й свого знедоленого народу. Понад усе він був глибоко релігійною людиною. Таким він був і таким відійшов від нас у вічність. Боже Провидіння покликало його в інший, кращий світ.

П'ять років пройшло від тієї трагічної болючої дати. П'ять років проминуло від того сумного образу величавого похорону, на згадку яких серце стискається зі жалю. Ще сьогодні перед очима жалібні похоронні відправи, сумно похилені сумівські прапори. Перед нашими очима плач і сльози ближчої і дальшої родини, сльози сумівської й тусмівської молоді, щирі прощальні слова представників організацій. Ще й сьогодні ми бачимо ті численні вінки-квіти, якими родина, приятелі, друзі й знайомі, а зокрема молодь, удекорували нашого улюбленого сина і брата на вічний спочинок.

П'ять років минуло проплаканих днів і недоспаних ночей. П'ять років минає, а наші очі не висихають від сліз і серце корчиться від безмежного болю з приводу цієї ніколи незабутньої болючої втрати, нашого найдорожчого сина і дорогог брата.

В п'яту болючу річницю несподіваної смерти нашого найдорожчого сина і брата 21-го травня будуть відправлені Служби Божі в таких церквах: церква св. Юра в Ню Йорку — 10-та година ранку; церква Чесного Хреста в Асторії; в Монастирі оо. Василіян у Гленкові; в Польщі в Ельблонку; в Арґентині в Обер-амісійонес.

Просимо приятелів і знайомих у цей день про молитви і пам'ять про нашого найдорожчого сина і брата св. п. Андрія Прятки.

Родичі і брати Прятки